

Hemligheten

Olssons hade en piga, som hette Lina. Hon hade en cykel, något som var ganska ovanligt. Piglönen tillät ju inga större utsvävningar. Hon var tydligen sparsam. Cykeln gav henne möjlighet att komma ut lite på fritiden, den lilla som fanns. Då brukade hon åka till stån och gå på något möte, som baptisterna hade. Hon tänkte döpa sig. Ibland kunde hon stå vid köksbordet och spela på en låtsad citarra och sjunga för full hals: "Sion, du härliga boning, ljuva och saliga hem. Grundad på Lammets försoning. Sion du härliga hem".

En dag när jag var hos Olssons – när var jag inte det förresten – sa Lina att jag skulle få veta en hemlighet. Hon skulle viska och jag fick inte tala om det för någon. Bara David och jag fick veta. Lina kom och viskade. Först gjorde hon som hon brukade, kramade och kittlade mig så att jag nästan tappade andan. "Gusis pajke, va je tyck om deg!" Sedan viskade hon: David och jag skulle få vara med på bönemöte till kvällen klockan sju. Även tant Olsson skulle vara med. Vi fyra.

Sprängfull av denna hemlighet gick jag hem. Det var mitt på dagen, så det var gott om tid. Att vara bunden av tysthetslöfte kändes svårt. En sak var klar; jag måste lära mig en lämplig och bra bön innan kvällen. En psalmvers kanske? Efter mycket letande hittade jag en bön som verkade bra. Den stod i katekesen under morgon- och aftonböner.

"I Guds, Faderns, Sonens och den Helige Andes namn. Amen!
Jag tackar Dig Gud, min käre himmelske Fader, genom Jesus Kristus, Din älskade Son, att Du i denna dag har skyddat mig För all skada och farlighet, och beder Dig att Du förlåter mig alla mina synder, och i denna natt nådeligen bevarar mig för synd, olycka och allt ont, så att jag trygg må vila och till Din ära glad uppvakna. Jag överlämnar mig med kropp och själ i Dina händer. Din faderliga vård vare mitt beskydd. Amen!"

Något högtravande i munnen på en 7-åring kanske, men jag tyckte att det var en bra och lämplig bön på ett bönemöte. Jag stoppade katekesen innanför skjortan och gick och gömde mig bakom en hölada för att läsa och lära mig bönen utantill.

När kvällen kom tog jag på mig en ren skjorta och drog kammen genom håret. Det kändes högtidligt att gå på bönemöte. Som alla andra flyttade Olssons till undantagsstugan över sommaren medan det städades och fejades i vintervistet.

Vi gick in i köket där det doftade fernissa och nyskurat och böjde knä vid kökssoffan. Tant Olsson började. Hon bad för sin familj, för grannarna och alla människor som hade det svårt. Det tog ganska lång tid och jag gick i tankarna genom min egen bön. När detta var gjort gav sig tankarna ut på egna vägar, till metstället, abborrharna under flotten, badplatsen.....tills någon strök mig över håret. "Je tro pajken ha same!" Det var tant Olsson. Bönemötet var slut. Man hade rest sig och tittade ner på den sovande. Det kändes snopet. Ingen hade heller fått höra den fina bönen."Du skall nog inte vara uppe så sent", sa David med illa dold förtjusning.

Ossian Johansson. –20-talet.

